

2165

UGT.

BUTLLETÍ DEL COMITÈ DE CATALUNYA ***

REDACCIÓ: DEPARTAMENT DE PROPAGANDA I PREMSA DEL SECRETARIAT DE CATALUNYA-PASSEIG PI I MARGALL, 3-TEL. 25281

ANY III

BARCELONA, GENER DEL 1938

NÚMERO 25

SUMARI

RESOLUCIONS DEL COMITÈ DE CATALUNYA DE LA U. G. T.

TASCA SINDICAL, per Josep Moix.

DISCIPLINA I ACTIVITAT, per Miquel Ferrer.

QÜESTIONS ECONÒMIQUES: CONCEPTES QUE CAL ACLARIR, per Joan Frongós.

IMPULSEM EL MOVIMENT COOPERATIU, per Joan Vallespinós.

QÜESTIONS AGRÀRIES: COMPENSACIONS I TAXES, per Garcia-Lago.

RESPONSABILITAT DE L'ORGANITZACIÓ CATALANA DE LA U. G. T. DESPRÉS DEL III CONGRÉS, per Manuel Alloza.

SOBRE COTITZACIONS, per Elisa Uriz.

ELS SINDICATS I LA PROTECCIÓ A LA INFÀNCIA, per Fulgenci Hernández.

PROPAGANDA I CAPACITACIÓ, per Agustí Cid.

DISPOSICIONS OFICIALS D'INTERÈS SINDICAL.

EDITORIAL Per acord del Secretariat de Catalunya de la U. G. T. comença amb aquest número una nova època del BUTLLETÍ central de l'organització catalana de la Unió General de Treballadors.

Les reformes introduïdes van encaminades a estendre el radi d'influència del que fou el nostre BUTLLETÍ interior fent que el seu contingut no solament serveixi de guia i d'informació als nostres Sindicats, sinó que amb la publicació d'articles sobre temes sindicals, econòmics, de treball i altres pugui ésser llegit amb profit per tots els afiliats a la nostra organització i pels treballadors en general.

Les Federacions Catalanes d'Indústria podran seguir fent ús del dret que tenen d'utilitzar un nombre de pàgines d'aquest BUTLLETÍ per a la publicació d'estudis relacionats amb els problemes especials de la seva indústria o professió.

I per tal d'ampliar el contingut fins a tractar de les diverses qüestions relacionades amb el treball i la vida dels treballadors, seran publicats reportatges de llocs de treball de la ciutat i del camp per a posar en evidència els encerts de l'actuació d'uns companys i els errors d'altres i fomentar l'emulació proletària que permeti un millor desenvolupament de les empreses, el millorament i la intensificació de la producció, l'aprofitament de materials, la vigilància dels sabotejadors i el compliment estricte de totes les disposicions oficials emanades dels organismes competents encarregats de coordinar i planificar tota la producció industrial i agrària de Catalunya, fent que els Sindicats siguin els més fermes i entusiastes col·laboradors del Govern.

El camarada RAFAEL VIDIELLA en la presa de possessió del seu càrrec de President del Comitè de Catalunya de la U. G. T.

Ayuntamiento de Madrid

RESOLUCIONS DEL COMITÈ DE CATALUNYA

El Comitè de Catalunya de la Unió General de Treballadors, en la seva reunió ordinària del corrent mes, ha pres els següents acords:

1 Expressar públicament la felicitació del Comitè de Catalunya de la Unió General de Treballadors al Cap de l'Estat Major de l'Exèrcit de la República i als caps, oficials, Comissaris i soldats, en general que han pres part en la victoriosa ofensiva de Terol i han aconseguit dominar completament la capital del Baix Aragó acabant amb els últims reduïts facciosos. Ratificar-se, una vegada més, en la convicció que la victòria definitiva en la lluita que sostenim serà de l'Exèrcit Popular que defensa amb valentia la llibertat dels pobles hispànics contra els traidors franquistes que actuen al servei del feixisme internacional.

2 S'aprova la gestió portada a terme pel Secretari General i els companys que en representació de les comarques de Girona, Lleida i Tarragona assistiren al Comitè Nacional ampliament de la U. G. T., celebrat a València el dia 2 d'aquest mes, i felicitar el camarada Leon Jouhaux, vice-president de la Federació Sindical Internacional per l'èxit de la seva mediació en la solució del plet intern de la nostra Central Sindical i expressar la satisfacció del Comitè de Catalunya de la U. G. T. pel fet d'haver quedat resolt el problema intern de la nostra organització mantenint en tota la seva integritat l'autoritat indiscutible del Comitè Nacional i acceptant la fórmula transitòria que augmenta el nombre de companys que han de constituir la Comissió Executiva de la Unió General de Treballadors d'Espanya ampliant fins a quinze els onze càrrecs que assenyala l'article 33 dels Estatuts.

3 El Comitè de Catalunya de la Unió General de Treballadors ratifica i confirma la invitació feta pel Secretariat al Comitè Regional de Catalunya de la U. G. T. amb data 25 de novembre, per anar a la constitució immediata del Comitè d'Enllaç Central a Barcelona, amb jurisdicció arreu de Catalunya, i organitzar les tasques d'unitat d'acció de les dues Centrals Sindicals enfront als problemes actuals de la guerra i de la Revolució.

4 El Comitè de Catalunya de la U. G. T., informat de les gestions que es realitzen per anar ràpidament a la constitució del Front Popular Antifeixista de Catalunya, es

declara disposat a col·laborar entusiàsticament en aquest Front Popular català ampliat que ha de permetre a les masses antifeixistes un treball coordinat i fraternal entre tots els sectors del nostre moviment popular que, cohesionat i disciplinat, ens permetrà precipitar l'esclafament definitiu de Franco i els seus aliats.

5 S'aprova la proposició del Secretariat de constituir una Comissió Central de Qüestions Agràries encarregada d'estudiar tots els problemes del camp català i orientar els camperols afiliats a la Federació Catalana de Treballadors de la Terra i els camperols en general.

6 S'aprova l'acord dels obrers de la indústria tèxtil en relació amb les extralimitacions d'alguns Consells d'Empresa integrats per treballadors ugetistes i cenetistes i donar la completa conformitat del Comitè de Catalunya de la U. G. T. per a l'aplicació de severes sancions a tots aquells que se'n facin creditors per llur actuació irresponsable i contrària a la bona marxa de la indústria fabril i tèxtil i a l'economia de Catalunya en general.

7 S'aprova la reorganització i ampliació de la Comissió Central d'Estudis Econòmics portada a terme pel Secretariat després del III Congrés.

8 El Comitè de Catalunya de la U. G. T. ha examinat l'informe sobre l'augment dels salaris en algunes de les empreses metal·lúrgiques que treballen per a la Sots-Secretaria d'Armament i Municions del Ministeri de Defensa Nacional, i ha acordat i considerar improcedent el sistema que hom ha seguit per a l'establiment de nous jornals i propugna l'estudi i l'aplicació immediata d'una escala de salaris a la indústria metal·lúrgica en general i especialment en la de guerra, d'acord amb les possibilitats de la indústria i el rendiment individual. Considera de la màxima urgència la unificació de tots els organismes que intervenen en l'actualitat en la producció de material de guerra i la creació immediata d'un Ministeri d'Armament i Municions que permeti una perfecta coordinació tècnica i administrativa de les activitats productores de les innombrables empreses que en l'actualitat treballen per a la guerra.

9 S'encarrega al Secretariat la realització de les gestions necessàries prop dels organismes del

Govern de la República, per mediació dels Consells Generals d'Indústria del Departament d'Economia de la Generalitat, perquè siguin facilitades primeres matèries al gran nombre de fàbriques i tallers que estan en condicions de produir per a la guerra i per a l'exportació i els obrers dels quals romanen inactius o treballant unes poques hores a la setmana, situació insostenible a la qual cal fer front per tal d'evitar que, en plena guerra, estiguin paralizades o produeixin una mínima part les empreses de Catalunya i els obrers que es trobin en condicions i disposats a donar el màxim de rendiment i a no escatimar esforços ni hores de treball al servei de la guerra contra el feixisme.

10 S'acorda celebrar reunió extraordinària del Comitè de Catalunya de la U. G. T. el proper dia 22 de gener, per tal d'enllestir les deliberacions i prendre els acords pertinents sobre els restants punts de l'ordre del dia que durant les sessions dels dies 10 i 11 no han pogut ésser escosesos.

Barcelona, 11 de gener del 1938.

Rafael Vidiella, president; Josep Moix, vice-president; Miquel Ferrer, secretari general; Molinero, Uriz, Hernández, Cid i Alloza, membres del Secretariat.

Per les Federacions Catalanes d'Indústria: Rodriguez, d'Aigua, Gas i Electricitat; Llistosella, dels Funcionaris Municipals; Olarte, dels obrers de la Indústria del Paper; Vilaseca, de la Indústria Gastronòmica; Curcó, dels Treballadors de la Terra; Uriz, dels Treballadors de l'Ensenyança; Gausachs, de la Indústria Fabril i Tèxtil; Mas, de la Indústria de l'Edificació; Catalan, de les Indústries Gràfiques; Garcia, de la Indústria de la Fusta; Hertogs, dels Ferroviaris; Abella, de la Indústria Metal·lúrgica; Dr. Bonifaci, dels Treballadors Sanitaris; Ginestà, del Ram del Vestir; Avendaño, de les Indústries Químiques; Martin, de la Indústria de la Pell; Lastra, de les Indústries Marítimes; Arbona, dels Treballadors de Petrolis; Xargayó, de l'Organització Telefònica; Aiguader, dels Obrers Boters; Pueyo, dels obrers Barbers i Perruquers; Xaparro, dels Funcionaris de la Generalitat; Garcia Lago, d'Oficis Diversos; Sala, dels Treballadors Mercantils.

Delegats de Vegueria: Serret, de Tremp; Cabrera, de Tortosa; Mira, de Sabadell; Font, de Manresa; Figuerola, de Girona; Soler, de Lleida; Gómez, de Vic; Giménez, de Barcelona.

El Comitè de Catalunya de la Unió General de Treballadors, en la seva reunió extraordinària celebrada el dia 22, prengué els següents acords:

1 Aprovar íntegrament el projecte de creació de l'Escola de Militants Sindicals redactat pel Secretariat de Catalunya de la U. G. T., en compliment d'un dels acords del III Congrés. S'aprova l'esquema d'un curs sobre la política ugetista en relació amb els problemes de la guerra i de la Revolució; sobre el naixement i desenvolupament del moviment sindical internacional, del moviment obrer als pobles hispànics, la reorganització internacional del proletariat, la unitat sindical i política de la classe obrera; la nova missió dels Sindicats; drets i deures del nou militant sindical. S'aprova el programa del curs anomenat d'activistes industrials, el qual serà dedicat a l'estudi del Decret de Collectivititzacions i Control Obrer, Consells Generals d'Indústria i Caixa de Crèdit Industrial i Comercial. Així mateix queda aprovat el programa dels cursos de perfeccionament professional per a mecànics, electricistes, fusters, etc., que serà presentat a la Direcció de les Escoles Industrials i del Treball de la Generalitat de Catalunya.

2 Examinades les recents Ordres del conseller d'Economia, intervenint, d'acord amb el Decret del Govern de la Generalitat, del 20 de novembre del 1937, les indústries gastronòmica i d'espectacles públics, així com l'Agrupament de la Construcció de Barcelona, el Comitè de Catalunya de la U. G. T. acata i farà que siguin acatades per tots els obrers ugetistes aquestes disposicions oficials que, com anteriorment es féu amb els serveis elèctrics, permetran resoldre els problemes que els obrers de les indústries esmentades tenen plantejats.

3 En compliment de l'apartat sobre Cooperatives de consum del dictamen de Qüestions Econòmiques del III Congrés de la U. G. T. a Catalunya, s'acorda que el Secretariat organitzi una intensa campanya en favor de l'ingrés de tots els ugetistes a la Cooperativa de consum corresponent, existent a la seva localitat o districte, a l'efecte de col·laborar activament amb els organismes oficials de la Generalitat perquè el moviment cooperatista de Catalu-

nya aconsegueixi el màxim desenvolupament dintre de l'orientació revolucionària que el nou ordre revolucionari permet.

4 Davant les dificultats amb què lluiten els treballadors per tal de poder adquirir articles alimentosos que manquen al mercat, el Comitè de Catalunya de la U. G. T. acorda dirigir-se al Govern de la República que té sota la seva jurisdicció el comerç d'importació de productes, per tal de pregar-li que, per part dels organismes competents, es facin totes les gestions que calgui per tal que amb la màxima urgència puguin adquirir-se a la nostra reraguarda, després d'atesos degudament els fronts de combat, dos o tres articles alimentosos que puguin servir de base per atendre les necessitats més prementeres dels obrers i de llurs familiars.

5 S'acorda crear al Secretariat de Catalunya de la U. G. T. una Oficina Central d'orientació per als camarades que tornin mutilats del front i per a llurs familiars i els familiars dels morts o desapareguts, a l'efecte d'ajudar-los en totes aquelles gestions que hagin de portar a terme prop dels organismes oficials en relació amb l'expedient que correspon a llur situació derivada de la guerra.

Barcelona, 22 de gener del 1938.
Rafael Vidiella, president; Josep Moix, vice-president; Miquel Ferrer, secretari general; Molinero, Hernández, Fronjosà, Cid i Alloza, membres del Secretariat.

Per les Federacions Catalanes d'Indústria: Rodríguez, d'Aigua, Gas i Electricitat; Olarte, dels Paperers; Echauri, del Transport; Vilaseca, dels Obrers gastronòmics; Josefa Uriz, dels Treballadors de l'Ensenyança; Gausachs, de la Indústria Fabril i Tèxtil; Añover, dels Funcionaris Municipals; Mas, de l'Edificació; Catalan, d'Indústries Gràfiques; Garcia, del Ram de la Fusta; Abella, de la Indústria Sidero-Metal·lúrgica; Dr. Bonifaci, dels Treballadors Sanitaris; Ginestà, del Ram del Vestir; Avendaño, d'Indústries Químiques; Martín, del Ram de la Pell; Arbona, dels Treballadors del Petrol; Xargayó, de l'Organització Telefònica; Aiguader, dels Obrers Boters; Garcia Lago, d'Oficis Diversos; Sala, dels Treballadors Mercantils.

Delegats de Vegueria: Mira, de Sabadell; Soler, de Lleida; Figuerola, de Girona; Font, de Manresa.

TASCA SINDICAL

Es molt corrent entre dirigents de Sindicats Obrers la creença que als obrers associats se'ls ha de defensar en llurs interessos solament en els casos d'acomiadament injustificat.

Es sorprenent veure com es desatenen tasques específiques del Sindicat davant les empreses col·lectivitzades o privades.

Es produeixen en gran escala i fins a termes alarmants, fets evidents que demostren a bastament la desviació viciosa que prenen els Consells d'Empresa de cases col·lectivitzades.

Una de les manifestacions més característiques és l'incompliment per part de moltes empreses, de les obligacions d'assegurances socials que determina la vigent legislació en benefici de l'obrer.

Coneixem casos en què s'ha deixat de satisfer per l'empresa obrera pensions a companys que durant el temps en què treballaven feien una aportació de part de llur jornal a un fons mutual, en el qual intervenia també la part patronal amb la seva aportació per garantir una pensió en arribar a l'edat de la jubilació en el treball.

D'altres, que la família no ha cobrat pensió ni indemnització de cap classe per la mort en accident de treball del cap de família.

La tasca de posar els obrers a cobert de qualsevol eventualitat d'accident o incapacitat de treball, com així mateix de vetllar pels beneficis de l'assegurança de maternitat, malaltia i molts d'altres que són una garantia social per l'obrer, per tal que no pugui veure's privat del jornal en qualsevol dels casos esmentats, és tasca que pertoca al Sindicat realitzar-la ràpidament i amb tota intensitat i entusiasme, puix que va creant-se una situació d'abandonament perjudicial a l'interès personal de l'obrer i a l'interès general de classe, la qual cosa, de no fer-se, faria creure a les masses obreres que en rè-

DISCIPLINA I ACTIVITAT

gim capitalista pur es trobaven més assistits i protegits.

S'ha parlat molt i malament de les assegurances socials, però pràcticament els fets ens demostren que tots els obrers, de totes les categories professionals, han procurat que els fossin reconeguts els drets a percebre el jornal íntegre en casos d'accident i malaltia.

El fet d'haver aconseguit el reconeixement o la negativa, no nega en res l'afirmació de la reivindicació sentida.

Cal, doncs, intensificar el treball dels sindicats en aquesta activitat tan necessària en tots moments, però avui més que mai, ja que no pot argumentar-se que la gasiveria burgesa s'oposa a donar satisfacció a una tan justa aspiració social.

Ensems, cal confiar-ho a òrgans adequats perquè reuneixin les garanties exigibles en aquesta classe d'assegurança, puix que no es pot córrer el risc de confiar en la pròpia empresa o en companyies, ja que unes i altres estan propenses a sofrir revessos econòmics que podrien impossibilitar-les de donar compliment a les obligacions socials.

Si les entitats asseguradores no reuneixen les suficients garanties, aleshores són els mateixos Sindicats que han d'aportar fórmules de solució. El que no pot ésser admissible és la inhibició en el problema, si aquest existeix.

L'atenció posada en els problemes d'organització econòmica no ens ha de distreure i deixar l'obrer com a factor mecànic de la producció. L'obrer ha de satisfer unes necessitats materials que solament li és possible cobrir-les amb el jornal.

Missió del Sindicat és vetllar perquè aquest no li manqui l'assegurança quan sofreixi malaltia, accident, incapacitat natural o prematura.

JOSEP MOIX

Vice-President del Comitè de Catalunya

El primer tema del III Congrés de la U. G. T., el tema a l'entorn del qual van girar la major part de les nostres deliberacions fou el relacionat amb la guerra.

La tasca dels Sindicats en la guerra contra el feixisme comporta una sèrie d'activitats, i tots ens hem d'esforçar per a portar a la pràctica els acords del III Congrés tenint en compte que el més gran problema que tenen plantejat al nostre país les organitzacions proletàries i les masses populars en general és el de guanyar la guerra i guanyar-la el més aviat possible.

Tasques de guerra són les de vigilar el compliment de les ordres de mobilització militar dictades pel Govern de la República; de vetllar pel millorament i la intensificació de la producció; de preocupar-se de la situació dels camarades del front i fer que el contacte permanent entre ells i nosaltres ens permeti ajudar-los en tot i per tot i permeti fer-los conèixer la tasca que es realitza a la reraguarda de cara a un seguríssim futur victoriós.

Són tasques contràries a la guerra i per tant contràries als nostres camarades que lluiten al front, preocupar-se massa de la nostra situació particular a la reraguarda oblidant-nos de comparar-la amb la dels que des de les trinxeres i parapets lluiten i treballen més que nosaltres, pateixen més que nosaltres, perillen més que nosaltres.

Aquests darrers dies hom ha pogut comprovar que per a certs companys, per alguns grups d'obrers que es diuen antifeixistes han estat preocupacions de tipus egoista i burges les que els han distret del problema de la guerra.

Cal fer una autocrítica severa de les nostres actuacions. No es poden silenciar ni justificar coses que són impròpies dels autèntics antifeixistes i dels autèntics revolucionaris. Hem de desvetllar la consciència de classe dels treballadors que la tenen adormida quan es tracta de complir amb llur deure de productors o de responsables de la producció.

Un proletari conscient és aquell que sap comprendre l'explotació de què

l'ha fet víctima el sistema capitalista burges, que ha sabut lluitar dignament en defensa pròpia i dels germans de classe i que en els moments actuals sap quina és la seva responsabilitat i quins són els deures que imposen la guerra i la Revolució.

Hi ha qui creient-se un autèntic revolucionari perquè s'ha rebel·lat sempre contra l'opressió política del règim capitalista i contra l'explotació burgesa, es creu amb el dret de fer i desfer segons la seva única voluntat i amb el dret de rebutjar qualsevol indicació o qualsevol mesura que vingui a posar un límit a la seva voluntat quan aquesta voluntat fa que actui en perjudici de la col·lectivitat i de la causa que defensem.

La disciplina que fa triomfar el nostre Exèrcit Popular enfront dels exèrcits feixistes ha de fer-nos triomfar a la reraguarda enfront dels problemes de tota mena que hi tenim plantejats. I els ugetistes conscients han de donar l'exemple d'aquesta disciplina i han de fer honor al que ha estat sempre norma de la U. G. T. d'ençà de la seva fundació. Han de vetllar per aquest sentit de responsabilitat que ha estat la característica principal de la nostra Unió General de Treballadors, i des dels llocs de responsabilitat, o des del simple lloc de treball, han de complir i fer complir als desviats i als inconscients aquesta disciplina ugetista que de cara als problemes de la guerra i de la Revolució dóna i ha de seguir donant fruits esplendorosos.

Els companys responsables d'una Federació Catalana d'Indústria, d'un Comitè Comarcal o Local han d'ésser els primers a donar l'exemple i s'han d'aixecar a combatre tota actuació que atempti el prestigi de la U. G. T. i els interessos de l'economia general del país.

Quan som nosaltres mateixos els que hem de resoldre el problema dels salaris; quan són companys nostres els que tenen l'encàrrec d'establir unes noves escales de salaris que permetin atendre les necessitats més prementeres tot vetllant per l'abaratiment de la producció que també depèn de nosaltres, dels treballadors, i és a les nostres mans on es troba

CONCEPTES QUE CAL ACLARIR

d'ençà del 19 de juliol del 1936; quan depèn de la nostra activitat i de l'activitat dels nostres propis companys d'organització el que es resolguin els nostres problemes particulars, són intolerables les extralimitacions d'aquells que oblidant-se de tot actuen pel seu propi compte, abusen del càrrec que els ha estat confiat i es comporten com elements indignes de portar un carnet sindical quan es reparable diners que no són seus i sabotegen el nou ordre econòmic que amb tants d'esforços anem estructurant.

Es una tasca sindical contrària a la guerra la de preocupar-se per damunt de tot del millorament de les pròpies condicions de vida sense abans haver-se preocupat de millorar tot el possible les condicions de vida dels nostres camarades del front.

Hi ha Sindicats que fan el sord a la consigna d'apadrinar Batallons — la qual cosa no comporta exclusivament l'ajut material i econòmic — i en canvi posen una gran passió i despleguen una gran activitat per a fer triomfar unes noves bases de treball i un nou horari que els deixi més hores lliures no pas per a dedicar-les a l'actuació política o sindical, sinó per a passar-se hores i hores fent tertúlia a l'entorn d'una taula de cafè o anant cada dia al cinema usant d'uns drets que, avui, només poden exercir dignament els que es troben a la reraguarda amb uns dies de permís i els camarades ferits o convalescents.

Les Juntes dels nostres Sindicats han d'orientar totes les seves activitats de cara a la guerra. Han de vetllar pel prestigi de la U. G. T. fent per manera que cap obrer amb carnet de la nostra Central Sindical actui al marge de la disciplina ugetista i dels acords del nostre III Congrés. Han de donar feina sindical a tots els desvagats i han d'aconseguir que tots els afiliats que disposen d'unes hores al dia les dediquin a una tasca útil relacionada amb les necessitats del moment, perquè aquesta és la seva obligació com ugetistes i com antifeixistes.

MIQUEL FERRER
Secretari general

Es necessari analitzar algunes interpretacions massa còmodes que es donen a l'entorn del sistema de constitució a donar a les empreses incautades amb motiu de la sublevació feixista.

Hi ha qui sustenten la teoria que cal deixar en llibertat els treballadors de cada empresa que per les circumstàncies que siguin han estat incautades, perquè s'organitzin a base del sistema col·lectiu o a base del sistema cooperatiu segons llur voluntat, pretextant alguns, que no reconèixer aquesta llibertat constitueix una coacció als drets individuals, arribant a afirmar que certs defectes de funcionament que presenten algunes empreses collectivitzades, desapareixerien si se les permetés organitzar-se en cooperatives de producció.

No creiem haver de declarar que som dels que tenim la convicció que avui més que ahir la cooperació té un amplíssim camp d'actuació, àdhuc en alguns altres aspectes de les activitats humanes. A la cooperació li està reservat un paper brillantíssim; però així mateix creiem que aquestes perspectives podrien esfumar-se si s'atribuïssin a la cooperació propietats miraculoses o bé es tractés d'imposar-la en llocs i circumstàncies que més que una acció emancipadora fos una regres-

sió de caràcter econòmic-social.

A Catalunya, però, només hi ha un procediment per a constituir cooperatives, que és el que emana de la llei de Bases de la Cooperació, aprovada pel Parlament Català i promulgada el 17 de febrer del 1934, que aclareix els tipus que es reconeixen de cooperacions i les circumstàncies que han de concórrer en cada un dels casos. Així, doncs, tota entitat industrial, distribuïdora o mutual constituïda a Catalunya que s'aparti de les prescripcions que aquesta llei conté, es dirà cooperativa o es podrà dir com vulgui, el cert és que no té cap dret ni cap força en acollir-se a la nostra llei de cooperatives, ni ésser reconeguda com a tal pel Consell Superior de la Cooperació, perquè a casa nostra, és illegal.

Només hi ha un text a Catalunya que entengui en la manera d'organitzar les empreses incautades com a conseqüència de la sublevació feixista, i aquest és el Decret de Collectivitzacions i Control Obrer, aprovat pel Consell d'Economia i promulgat el dia 24 d'octubre del 1936.

Si s'estudien amb atenció els dos arguments més forts del requeriment cooperatista que més amunt hem exposat, veurem de seguida que per a un marxista no tenen

Representants de la U.G.T. i P.S.U. al Consell d'Economia de Catalunya

cap base sòlida de sustentació ni ideològica ni pràctica; ideològicament, per una raó simplíssima que anem a sintetitzar. Collectivitzar una indústria és fer-la propietat colectiva; en una cooperativa els propietaris són únicament aquells que hi aporten treball.

La raó, doncs, ens diu de seguida, que si en règim capitalista tota fracció de plusvàlua que arrencava al capitalisme constituïa un avenç econòmic-social, en règim colectivista tota fracció de plusvàlua que arrenquem a la col·lectivitat és una regressió. Creiem que la cosa està ben clara.

Si acceptéssim l'alludida teoria no sabríem comprendre els motius pels quals ens vam oposar a la sindicalització de les indústries, car els mots poden ésser diferents, però la realitat seria la mateixa.

El segon al·legat que es fa en dir que si les empreses collectivitzades que funcionen deficientment es convertissin en cooperatives marxarien bé, el trobem excessiu. Això fóra tant com suposar que la cooperació fa miracles, i nosaltres ja sabem que en matèria d'economia industrial, de miracles no se'n fan. Els mateixos homes amb llurs virtuts i llurs defectes, els mateixos elements de treball, pel sol fet de dir-se cooperadors, no obtindran un rendiment distint que dient-se collectivistes, car les virtuts morals que tots reconeixem en bona part de la cooperació, aquí no són aplicables i no creiem que en aquestes consideracions dels partidaris de convertir les empreses incautades en cooperatives de producció hi jugui per a res l'egoisme.

Donem a cadascú allò que li correspon i no ens excedim. Sense voler restringir per a res les funcions de la cooperació, nosaltres creiem que la tasca més meritòria que en aquests moments podria fer el moviment cooperatiu és organitzar l'elaboració dels productes agrícoles i endegar la distribució dels articles alimentosos i de consum general. I més endavant quan la vigent Llei de Cooperatives s'hagi modificat d'acord amb les noves formes d'organització industrial, tal com propugnen els acords del nostre III Congrés, entre les collectivitzacions i les noves cooperatives de producció no hi haurà gairebé cap diferència essencial, ideològicament parlant, i econòmicament contribuiran dignament a enriquir el patrimoni col·lectiu.

JOAN FRONJOSÀ
Secretari d'Economia

IMPULSEM EL MOVIMENT COOPERATIU

El problema de l'encariment de la vida no és pas un fet isolat al marge dels fenòmens econòmics que com a conseqüència de la guerra estem experimentant. Plantejat en termes límpids, sense eufemismes ni assaigs literaris, el problema no s'ha resolt per manca de decisió o per un temor pueril que ha incapacitat el desig de profunditzar en les realitzacions ràpides i positives.

El comerciant, generalment, pot ésser una bella persona, ateses les seves virtuts de ciutadà honorable i fins i tot honorat. Però Marx ja assenyalà el poder de la mercaderia, la seva influència hipnòtica que afluïx en les consciències dels homes, i que els relaciona a través de la teoria, transformada en llei de l'oferta i la demanda. La mercaderia és un mitjà d'intercanvi, el rastre de la qual aporta quantiosos beneficis als seus manipuladors. Hom desconeix el pelegrinatge de la mercaderia, si aquesta és menada al mercat com a producte de canvi. La mercaderia-consum es desplaça, amb una senzilla alternativa, a mans del consumidor, esdevenint un usdefruit per a la nutrició de l'organisme humà.

El comerciant no coneix altra llei que la del guany, com a fi immediat. Si el consum és major o menor en proporció a les mercaderies circulants, això ja no entra en l'òrbita dels seus càlculs.

El consumidor desconeix el tràfec de la mercaderia. És un element que en el mercat sostreu uns productes destinats a llur sosteniment orgànic. Està supeditat a les oscil·lacions de les taxes, les quals formen un baròmetre complicat i que tenen el seu origen en l'aparell contradictori del sistema capitalista de la producció i consum. Actualment, el comerciant, l'especulador, l'acaparador, tota aquesta xarxa d'agents del negoci, segueixen controlant els mercats i són amos absoluts de l'economia casolana. Els productes del camp afluïxen al públic a través d'aquests agents que mantenen els preus elevats sense un motiu que ho justifiqui.

Davant d'això no hem sabut reaccionar amb l'energia necessària. Ens hem limitat a ofegar un plany, una queixa, una protesta, que han

donat per resultat algunes pènyores imposades per la policia i que han servit per a capitalitzar aquelles «indústries» tan pròsperes. És una tasca estèril i condemnada al fracàs intentar el control de tots els que es dediquen a la venda de productes alimentaris. Aquests elements es mouen moltes vegades en la clandestinitat i saben emprar mil procediments per escapar a la vigilància fiscal. No podem, doncs, emparar uns mitjans secundaris que mantenen la ficció d'un problema resolt quan més aguts són llurs efectes sobre l'organisme social.

* * *

La mercaderia o el producte de consum té un camí dreturer per a possessionar-se de tots aquells beneficis socials: la Cooperativa. El moviment cooperatiu, airejat i impulsat per les noves orientacions del moment actual, neutralitza aquell aspecte negatiu de l'acaparador o comerciant poc escrupolós, i esdevé un centre receptor i a la vegada emissor. Les Cooperatives de consum no poden tancar-se en una visió entreta de les necessitats de la població. S'han de proletaritzar i ampliar amb un criteri honest, revestit d'un caràcter nou i puixant. Les petites Cooperatives formades en angles familiars o de capelleta no acompleixen cap de les funcions per a les quals han estat creades. El taulell cooperatiu no és el calaix familiar del botiguer; altrament, alternaríem de nou en les mateixes velleïtats petit-burgeses que han d'ésser postergades de les nostres organitzacions. Els obrers tenen la gran oportunitat de crear Cooperatives per barriades o zones, sempre de cara als interessos de la classe treballadora que es troba sotmesa a la llei pertorbadora del que ven per a comprar i tornar a vendre, amb la sola finalitat del marge lucratiu. La Cooperativa regida pels propis treballadors, és una garantia que ens ha de menar vers la perfecció d'uns postulats que en l'hora actual representen la tranquil·litat de les nostres famílies i el sanejament de la reraguarda, malmesa per l'afany abusiu dels senyors que especulen amb les necessitats del poble.

JOAN VALLESPINÓS

HA ESTAT CREADA LA FEDERACIÓ ECONÒMICA DE LA INDÚSTRIA DE SALS POTÀSSIQUES

Decret del Departament d'Economia de la Generalitat:

Art. 1.er D'acord amb el que disposa l'article 23 del Decret de 9 de juliol darrer (*Diari Oficial* del 13 de juliol), és creada la Federació Econòmica de la Indústria de Sals Potàssiques.

Art. 2.er Seran unitats de la Federació i en formaran part obligatòriament, totes les empreses productores i distribuïdores de sals potàssiques, classificades com segueix:

- a) Empreses privades en règim de Control Obrer.
- b) Empreses collectivitzades.
- c) Agrupaments d'Indústria.
- d) Cooperatives.

Les inscripcions a la Federació hauran d'ésser cursades dintre els

trenta dies següents a l'aparició de la present disposició al *Diari Oficial*.

Art. 3.er Totes les empreses federades conservaran, mentre les lleis no disposin altra cosa, llur autonomia administrativa i econòmica, restant, però, sota el control directe de la Federació i, per tant, del Consell General de la Indústria Química.

Art. 4.er La Federació Econòmica de la Indústria de Sals Potàssiques, es regirà per disposicions vigents i pels preceptes dels seus Estatuts, aprovats pel Consell d'Economia de Catalunya, d'acord amb el que estableix l'art. 26 del referit Decret del 9 de juliol.

Barcelona, 5 de gener del 1938.
—(D. O. del 13-I-38).

NO ES PODEN CREAR MÉS COOPERATIVES DE CONSUM

Mentre durin les circumstàncies actuals, derivades de la guerra i les que puguin sorgir de la postguerra, no serà permesa la creació de noves societats Cooperatives de distribució a les poblacions on ja n'existeixi alguna legalment constituïda. Aquesta prohibició afecta també les entitats actualment existents que vulguin formar secció cooperativa de consum.

Barcelona, 18 de gener del 1938.
—(D. O. del 21-I-38).

NOMENAMENT D'UNA COMISSIÓ INTERVENTORA DELS ESPECTACLES PÚBLICS DE CATALUNYA

Ordre del Conseller d'Economia:

Primer.—Es acordada la intervenció tècnica i administrativa de totes les empreses d'espectacles públics de Catalunya amb l'objecte d'assegurar llur existència i aconseguir el màxim d'avantatges econòmics. Aquesta intervenció serà realitzada per una Comissió Interventora composta de tres Interventors nomenats pel Conseller d'Economia i un Delegat del Conseller de Finances, de conformitat amb l'establert en les disposicions vigents.

Segon.—Els Interventors de la Generalitat es posaran en relació amb els actuals òrgans directius dels espectacles públics de Catalunya amb la missió d'estructurar tan ràpidament com sigui possible una administració conjunta d'aquells i organitzar un règim d'exploració unificada. Mentre aquesta organització no sigui aprovada per la Generalitat, la Comissió Interventora assumirà les funcions administratives i tècniques pròpies de la direcció de l'empresa. Un d'aquests tres Interventors, especialment designat, serà el President de la Comissió.

Tercer.—El mateix Conseller d'Economia fixarà les retribucions d'aquests Interventors de la Generalitat que no hagin estat enviats en Comissió de servei per part d'altres

COL·LECTIVITZACIÓ D'EMPRESSES DE MENYS DE CINQUANTA TREBALLADORS

El Departament d'Economia de la Generalitat ha dictat la següent Ordre:

Al llarg de l'aplicació del Decret de Collectivitzacions i Control Obrer del 24 d'octubre del 1936, s'ha constatat la conveniència d'introduir algunes modificacions en el procediment que estableix l'Ordre del 31 d'octubre del 1936, per a la tramitació dels expedients que es produeixen per a la legalització de la nova situació jurídica, que han d'adoptar determinades empreses industrials, amb motiu de les prescripcions d'aquell Decret.

Per això, i per tal d'establir una ordenació que ofereixi les màximes garanties d'encert en la determinació dels fets que han d'ésser

base de la resolució del Poder Públic.

A proposta del Consell d'Economia de Catalunya,

He resolt:

Primer.—La collectivització d'empreses de menys de cinquanta treballadors, exceptuant els casos d'abandonament, requerirà l'acord favorable del Consell d'Economia, previ informe del Consell General d'Indústria respectiu.

Segon.—En els casos de collectivització per abandonament de l'empresa, el termini per a la presentació de l'empresari serà d'un mes.

Tercer.—Aquesta Ordre tindrà efectes a partir del primer d'aquest mes.

Barcelona, 8 de gener del 1938.
—(D. O. del 13-I-38).

ADVERTIMENT DE LA SECRETARIA D'ECONOMIA

Davant la contínua aflluència de delegacions foranes de Consells d'Empresa i Comitès de Control que es presenten a aquesta Secretaria d'Economia fent consultes i presentant problemes entre llurs obrers o amb llurs ex-empresaris, sense cap document per part del Sindicat o Federació que el avalí, aquesta Secretaria fa avinent a

tots els companys responsables de la nostra organització, que des de la publicació de la present nota, no atindrà cap delegació que no vingui presentada pel Sindicat local del ram a què pertanyi la indústria que envii la delegació, i millor encara que la presentació sigui feta per la Federació Local o Comarcal corresponent.

COMPENSACIONS I TAXES

organismes oficials o del mateix Departament d'Economia, les quals seran pagades amb càrrec als crèdits extraordinaris de què disposa el Departament d'Economia, fins que no s'hagi arribat a aquella unificació.

Quart.—Les representacions sindicals dels treballadors d'espectacles públics nomenaran una Ponència constituïda per sis Vocals la qual assumirà al mateix temps, les funcions del Comitè Obrer de Control. D'aquests sis Vocals, tres seran nomenats per la Confederació Nacional del Treball i tres per la Unió General de Treballadors (1).

Cinquè.—La direcció normal de les empreses unificades serà exercida per la Comissió Interventora, amb l'assessorament permanent i sota el control de la Ponència assessora, i per a prendre acords de caràcter general, com són particularment els que afecten la forma d'unificació de les empreses i als drets i deures dels treballadors afectats, es reuniran conjuntament la Comissió Interventora i la Ponència assessora, constituint el Consell Directiu que serà presidit pel membre de la Comissió Interventora, especialment designat pel Conseller. Quan en algun dels assumptes sotmesos a la deliberació del Consell Directiu hi hagi discrepància irreductible entre els representants de la Generalitat i les representacions sindicals, la discrepància serà resolta en darrera instància pel Conseller d'Economia.

Sisè.—Les funcions exercides fins a la data pels anomenats Comitès Econòmics o altres organismes, són transferides a la Comissió Interventora la qual practicarà amb la màxima rapidesa la liquidació corresponent.

Setè.—Queden exceptuats d'aquesta intervenció aquells espectacles públics que en la data de publicació d'aquesta Ordre estiguin municipalitzats.

Barcelona, 19 de gener del 1938.
—(D. O. del 21-I-38).

(1) Posteriorment s'ha convingut que els Vocals siguin quatre de la C. N. T. i dos de la U. G. T.

La U. G. T. des de la iniciació del moviment que vivim ve donant a la situació del camp a Catalunya i a la vida dels camperols tota l'atenció que es mereixen. No per l'afany de consignar-ho, ni molt menys per insistir en els nostres esforços sobre aquesta realitat, sinó per confirmar el que els esdeveniments palesen, diem que en l'experiència dels dies passats i en la lluita dels presents, el camp ha estat i és una de les nostres preocupacions fonamentals.

El camperol s'incorporà a la nostra lluita. Compregué ràpidament, malgrat la seva formació política retardada, el caràcter de la guerra i es familiaritzà aviat amb el contingut de la revolució. Més que perquè essencialment la compregué perquè la sentia. El seu desig tradicional de terra es veié ràpidament satisfet i ben aviat també els que no la pogueren adquirir comprenien que davant llurs ulls s'obrien horitzons nous, perquè podien aspirar a la que necessitaven tan aviat com la nova legislació s'apliqués i, en aquest cas, la que afecta a la redistribució de les terres.

Independentment, el camperol, considerant el fenomen parcialment, es veié injustament tractat durant els primers mesos per aquells que volgueren fer de la seva capa un vestit i ho atropellaren tot. Superat això, normalitzada la situació, una situació nova que no altera la perspectiva general, ve a confondre'ls quelcom. En la confusió es despertaren, animades per tercers en discòrdia, ambicions difícilment guaribles per altres procediments que no siguin el del tractament general amb mesures que resolen les causes que la produeixen, i que en part són corregibles perquè depenen d'una bona política realitzada des del Govern.

A la zona lleial faltaren productes. Faltaren en la mateixa quantitat que habitualment ens els proporcionaven d'aquelles regions avui sotmeses al despotisme estranger. Faltaren productes i el nou nivell de vida de les masses que s'obre amb la revolució augmenta la capacitat de consum. Falten, doncs, productes a Catalunya i a tota la

zona alliberada d'Espanya. Es aquesta, justament, la iniciació del problema de proveïments tan fortament lligat amb els problemes de la terra.

L'excés de comandes sobre les possibilitats d'ofertes, automàticament determina l'augment dels preus. Una política per a fer front a la situació no pot estar inspirada en mesures diferents de les de l'aplicació de taxes raonables simultanejant-les amb una política intel·ligent d'exportació d'allò que es pugui exportar i importar, a canvi dels productes que no tinguem aquí.

En unes circumstàncies com les que vivim, en les que s'estableix l'organització cooperativa de la producció i de la distribució dels productes agrícoles sense suprimir-se el comerç lliure i els intermediaris, forçosament els efectes de les causes reals de la crisi havien de multiplicar-se. I així tenim com establerta la sindicació obligatòria als Sindicats Agrícoles Cooperatius i fixats els preus de taxa pel lliurament dels productes, el respecte al que s'ha legislat és deficient perquè el factor comercial influeix en la burla de les taxes i, d'altra part, els camperols es veuen impulsats cap al comerç lliure per trobar en ell aquells altres articles elementals de llur vida que no troben als Sindicats.

La solució no pot ésser altra que l'organització pel Govern d'una política de compensacions que doni al camperol, i l'estimuli, atorgant-li aquells articles que necessita, obligant-lo en justa reciprocitat, al lliurament de tots els seus productes al Sindicat Agrícola. Llavors els intermediaris i especuladors tindrien molt poca cosa a fer, i el Govern es trobaria amb tota la producció a les seves mans per a realitzar aquella política d'exportacions i de distribució que les necessitats reclamen.

Sense creure, en temps de guerra, en panacees redemptores, nosaltres formulem amb la mateixa atenció que sempre, respecte dels problemes del camp, les solucions que ens semblen més viables.

GARCÍA-LAGO

EL LLIBRE

«MAGATZEM» DELS SINDICATS AGRÍCOLES

El Departament d'Agricultura de la Generalitat ha dictat una Ordre que diu el següent:

Primer. Tots els Sindicats o Collectivitats Agrícoles, ultra els llibres que ja porten actualment, caldrà que tinguin legalitzat pel Servei de Cooperació Agrícola un llibre intitulat «Magatzem», amb un ratllat com el model que hi ha al peu.

Segon. En aquest llibre caldrà anotar-hi tots el productes que entrin o surtin del Sindicat o Collectivitat, siguin de la secció que es vulgui.

Tercer. Cada producte serà anotat com en un compte del llibre Major, corresponent les entrades al Dèbit i les sortides al Crèdit. Caldrà obrir-lo amb l'existència del 1.º de gener i fer-hi totes les anotacions d'operacions successives. En tot moment caldrà que el saldo, aproximadament, s'avingui amb l'existència real del producte.

Quart. Els Consells Executius seran els que vetllaran perquè totes les operacions hi siguin anotades amb les dades següents: Dates d'entrada i sortida; quantitat de sacs, fardells, coves, etcètera; nom de qui aportí o retirí el producte; les quantitats en unitats mètriques aportades o retirades; el preu per unitat i el valor total de pessetes.

Cinquè. Totes les operacions que es refereixin a mercaderies, siguin de la classe que siguin i que s'anotin als altres llibres oficials, hauran de tenir com a base el que hi hagi anotat a l'esmentat llibre de «Magatzem».

Barcelona, 12 de gener del 1938.
—(D. O. del 15-I-38).

ELS COMPANYS QUE TREBALLIN PER COMPTE DE L'ORGANITZACIÓ NO PODEN COBRAR DE L'EMPRESA ON TREBALLAVEN

Primer.—Tots els treballadors que circumstancialment ocupin llocs de treball permanent en organismes sindicals, percebran llurs jornals únicament d'aquests, des del primer de febrer vinent, encara que formin part d'empreses privades o collectivitzades.

Segon.—Els obrers que es trobin en la situació esmentada en l'apartat anterior, no perdran els drets que els pertoca, com a membres de les empreses on treballaven, a les quals es podran reintegrar així que deixin d'efectuar les tasques sindicals que els n'havia apartat.

Barcelona, 14 de gener del 1938.—(D. O. 20-I-38).

QÜESTIONS DE TREBALL

RESPONSABILITAT DE L'ORGANITZACIÓ CATALANA DE LA U. G. T. DESPRÉS DEL III CONGRÉS

Els obrers de Catalunya representats al III Congrés de la U. G. T. a Catalunya manifestaren de manera ben palesa quin era el seu desig i entusiasme en contribuir a prendre aquelles mesures que fessin possible el total aixafament del feixisme. En les resolucions adoptades es confirmà l'enorme capacitat creadora del proletariat català en aquests moments de lluita decisiva per a consolidar les conquestes i llibertats dels pobles hispànics.

El Secretariat de Catalunya, i particularment aquesta Secretaria de Treball, s'ha donat compte de la responsabilitat adquirida en fer-se càrrec de l'obligació de plasmar en realitats les esmentades resolucions tenint en compte les dificultats provocades per elements especuladors i agiotistes que trafiquen amb les necessitats més prementeres dels treballadors.

Per altra part, la inconsciència creada per una demagògia pseudo-revolucionària ha fet que els obrers només veiessin una solució possible a llurs problemes precipitant-se a una cursa desenfrenada en l'augment de salaris.

A través del Congrés i de totes les experiències adquirides en el transcurs del moviment polític-social i econòmic, hem deduït que aquesta intenció de tractar de resoldre aquest problema és anti-econòmica perquè no fem res més que minvar la capacitat adquisitiva dels productors i en canvi fem possible que els especuladors puguin continuar la seva tasca d'exploatació i de crear dificultats al Govern en el seu comès legislatiu de cara a guanyar la guerra. Si bé sembla que augmentant els salaris els treballadors poden adquirir amb més facilitat els productes

més indispensables, no és menys cert que aquest augment va estretament lligat de manera immediata amb l'augment precisament de tots aquells mateixos productes, produint això una desvalorització de la nostra moneda en el mercat exterior.

Cap antifeixista ha d'ignorar que aquesta guerra tan sols podrà guanyar-la aquell exèrcit que tingui una reraguarda més sana i conscient de llur deure. Això ha estat dit manta vegada pels homes de més caracteritzada responsabilitat en els organismes superiors. Sembla, però, que no se li ha donat la importància que té a una tal afirmació i cal que ens donem perfecte compte de l'abast del seu contingut fonamental.

En la mesura que el nostre exèrcit ha anat guanyant en consistència i eficàcia, els militars traïdors que estan al servei del feixisme han vist com se'ls allunya venen les possibilitats de la victòria i és aleshores quan han procurat intensificar la desmoralització a la nostra reraguarda valent-se de tots els elements que hi ha als centres d'espionatge d'Itàlia i Alemanya tenint a més com a col·laboradors incondicionals els trotsquistes.

Una de les missions per a ells més important, és la de produir el descontent entre els treballadors parlant un llenguatge extremadament revolucionari i pressionant-los en el sentit de demanar jornals que els permetin viure; també actuen en desprestigi permanent dels homes i organismes que més s'han significat des del 19 de juliol ençà, dient que tracièn de retornar les coses tal i com estaven abans del moviment subversiu.

Els homes de la Unió General

de Treballadors no poden caure en aquests errors, car això que fan els elements pertorbadors i llur sistema de combatre el règim, ha estat suficientment divulgat perquè ningú no s'hi agafi els dits. Cal millorar les condicions de vida dels treballadors en tots els aspectes, però aquest millorament cal fer-lo compatible amb la situació general i econòmica del país. Tenim els acords presos en el III Congrés, dels quals la Secretaria de Propaganda i Premsa n'ha fet una divulgació àmplia, i cal que tots els organismes dirigents de la nostra Central Sindical: Federacions Catalanes d'Indústria, Comitès Comarcals, Comitès Locals, Sindicats i tots els afiliats en general, estudiant-los degudament, imprimixin un ritme accelerat per a la seva aplicació, car estem convençuts que de fer-ho així possibilitarem al Govern les premises indispensables per aconseguir el triomf sobre el feixisme nacional i estranger.

Ens trobem en els moments més decisius de la nostra lluita. Els treballadors depositaren llur con-

SALARIS DELS TREBALLADORS MERCANTILS

Mentre la Comissió Reguladora de Salariis no hagi fixat el tipus de salari vital que haurà de servir de base per a la fixació dels salaris en les actuals circumstàncies, s'autoritzen, amb caràcter provisional, els augments que es diran a continuació i que regiran des del present mes de desembre, per a tota la dependència mercantil de Catalunya:

fiança en les resolucions del magne III Congrés perquè sabien el volum de capacitat col·lectiva del proletariat i el contingut constructiu que sempre ha guiat a la Unió General de Treballadors.

Treballem amb entusiasme, i en la mesura que sabrem fer-ho, trobarem els resultats pràctics acreditant-nos com a fidels intèrprets de les necessitats i desigs de tots els veritables antifeixistes.

MANUEL ALLOZA
Secretari de Treball

Camarades de la Federació francesa de l'Edificació, portadors de gran quantitat de robes i queviures per als nostres combatents, acompanyats dels representants del Secretariat i de la Federació de l'Edificació U.G.T.

Comerç al major

Primer.—Sous mensuals per a dependents en general i per a dependents que exerceixen càrrecs de responsabilitat com comptables, caixeres, etc., 25 % d'augment.

Els seus de 500 a 800 ptes., tindran un augment únic de 150 pessetes mensuals. Els superiors a 800 pessetes seran anivellats fins al topant de 950 ptes. mensuals.

Segon.—Sous mensuals per a les dependents que exerceixen càrrecs auxiliars com el de mecanògrafes, taquígrafes, arxiveres, venda, facturació, control, propaganda, auxiliars de comptabilitat, telefonistes, etc., 25 % d'augment.

Tercer.—Sous de mossos, guardians, ordenances, etc., 30 % d'augment fins al topant de 135 pessetes setmanals.

Quart.—Grooms, 25 % d'augment.

Comerç al detall

Primer.—Sous mensuals per a dependents, extensiu a les dependents que ocupin càrrecs de responsabilitat, com directors, comptables, etcètera, 25 % d'augment.

Els sous de 500 a 800 ptes., tindran un augment únic de 150 ptes. mensuals. Els superiors a 800 ptes. seran anivellats fins al topant de 950 pessetes mensuals.

Segon.—Sous per a dependents i telefonistes, amb exclusió dels càrrecs de responsabilitat, com comptables i directors, 25 % d'augment.

Tercer.—Sous de mossos, guardians, ordenances, etc., 30 % d'augment fins al topant de 135 ptes. setmanals.

Quart.—Grooms, 25 per 100 d'augment.

Alimentació

Augment general del 30 % a tots els salaris.

Barcelona, 29 de desembre del 1937.
—(D. O. del 31-12-37).

ELS SALARIS DELS MERCANTILS DE LA INDÚSTRIA TÈXTIL

El Consell General de les Indústries Tèxtils i Anexes amb data 7 de gener eleva a la Presidència del Consell d'Economia i de la Comissió Reguladora de Salariis, l'informe que és fet públic per la present Circular per a coneixement general i dels interessats, esperant que tothom s'atindrà a les seves conclusions:

Els obrers mercantils, pel que fa referència als salaris, s'havien regit sempre per les bases del comerç a l'engròs, llevat dels que tenien una missió específica de comerç al detall.

Els salaris dels mercantils s'han augmentat, d'ençà del 19 de juliol del 1936, amb el 7 per 100, resultat de les bases de poc abans d'aquella data, i del 15 per 100 decretat amb caràcter general pel Govern de la Generalitat, en els sous inferiors a 500 ptes.

A les bases provisionals que les dues Centrals Sindicals formularen per tots els obrers del ram tèxtil, legalitzades per la Circular publicada al *Diari Oficial* del 20 d'octubre del 1937, s'hi varen incloure també tots els mercantils del ram, els quals, en acceptar aquest augment s'incorporaren voluntàriament al règim de salaris per als treballadors de la indústria tèxtil. Hem de fer remarcar que els altres treballadors de la mateixa especialitat, que fins el 20 d'octubre d'enguany havien percebut idèntics salaris, quedaven al marge d'aquest benefici.

El *Diari Oficial* del 31 de desembre del darrer any, publicava unes bases provisionals del comerç a l'engròs, les quals han motivat que aquest Consell General d'Indústria deliberés respecte a si havien o no de regir per als mercantils del tèxtil, havent-se pronunciat en el següent sentit:

Tenint en compte que fins a l'aparició de les bases provisionals publicades al *Diari Oficial* del 31 de desembre del 1937, tots els treballadors mercantils s'havien regit per unes mateixes bases:

Atès que en aplicar als obrers mercantils, l'augment que els corresponia d'acord amb el que estipulaven les bases provisionals del tèxtil, legalitzades per Circular publicada al *Diari Oficial* del 20 d'octubre passat, determinaren la seva

incorporació a la indústria tèxtil; Atès que els empleats mercantils del tèxtil perceberen un augment, el qual no fou aplicat als treballadors de la mateixa especialitat d'altres rams;

Atès que l'acoblament dels mercantils del tèxtil en les bases del 20 d'octubre fou voluntari, i que no és aconsellable desintegrar aquest enquadrament al poc temps de constituir-se.

El Consell General de les Indústries Tèxtils i Anexes, ha acordat que tots els mercantils del ram tèxtil que eren inclosos en els augmentos legalitzats per Circular publicada al *Diari Oficial* del 20 d'octubre del 1937, continuaran cobrant el mateix sou que resultà després d'aplicar les respectives bases.

Barcelona, 12 de gener del 1938.—
(D. O. del 17-1-38).

LES RENDES DEL TREBALL SÓN INEMBARGABLES

Per Ordre de la Presidència, del 10 de març del 1937, es va donar publicitat als efectes del seu compliment a Catalunya, al Decret del Govern de la República del 7 de gener del 1937, pel qual són declarades inembargables totes les rendes de treball, amb la sola excepció d'aquells casos que es tracti de pagament d'aliments deguts, d'acord amb la Llei, o d'indemnització als cabals públics que, per qualsevol motiu, siguin originats.

Ultra aquestes excepcions hi ha, a més, els descomptes de les Cartes Financeres dels Ajuntaments, aprovades pel Govern de la Generalitat.

Per tant, la Presidència del Consell d'Economia de Catalunya, recorda a tots els Interventors-delegats de la Generalitat, Comitès de Control i Consells d'empresa, l'obligació d'observar el compliment de ço que és ordenat, fent que no es restin per cap concepte, i amb les soles excepcions esmentades, quantitats que rebaixin el sou a percebre pels treballadors.

Barcelona, 10 de gener del 1938.
(D. D. del 14-1-38).

RELACIÓ DELS SALARIS QUE HAN DE PERCEBRE ELS TREBALLADORS AUXILIARS, NO FIXOS, D'OBRES PÚBLIQUES DE CATALUNYA

	D'la Hora Setmana		
	Pessetes		
ZONA PRIMERA			
Peons	16	2'40	96
Peons menors de divuit anys	13	1'95	78
Fustaire entibador	16	2'40	96
Mamposter	16	2'40	96
Pouater miner	17	2'55	102
Maquinista mecànic	18	2'70	108
Mig empedrador	17	2'55	102
Empedrador	18	2'70	108
Ajudant encofrador	17	2'55	102
Encofrador	18	2'70	108
Mig oficial picapedrer	17	2'55	102
Oficial picapedrer	18	2'70	108
Mig oficial paleta	17	2'55	102
Oficial paleta	18	2'70	108
Capatàs peons	17	2'55	102
Encarregat	20	3'00	120

ZONA SEGONA

Peons	15	2'25	90
Peons menors de divuit anys	12	1'80	72
Fustaire entibador	15	2'25	90
Mamposter	15	2'25	90
Pouater miner	16	2'40	96
Maquinista mecànic	17	2'55	102
Mig empedrador	16	2'40	96
Empedrador	17	2'55	102
Ajudant encofrador	16	2'40	96
Encofrador	17	2'55	102
Mig oficial picapedrer	16	2'40	96
Oficial picapedrer	17	2'55	102
Mig oficial paleta	16	2'40	96
Oficial paleta	17	2'55	102
Capatàs peons	16	2'40	96
Encarregat	19	2'85	114

ZONA TERCERA

Peons	14	2'10	84
Peons menors de divuit anys	11	1'65	66
Fustaire entibador	14	2'10	84
Mamposter	14	2'10	84
Pouater miner	15	2'25	90
Maquinista mecànic	16	2'40	96
Mig empedrador	15	2'25	90
Empedrador	16	2'40	96
Ajudant encofrador	15	2'25	90
Encofrador	16	2'40	96
Mig oficial picapedrer	15	2'25	90
Oficial picapedrer	16	2'40	96
Mig oficial paleta	15	2'25	90
Oficial paleta	16	2'40	96
Capatàs peons	15	2'25	90
Encarregat	18	2'70	108

Barcelona, 12 de gener del 1938.—(D. O. del 16-1-38).

SOBRE COTITZACIONS

Nova missió dels Sindicats.
Nova missió de la nostra U. G. T.
Amb vistes a aquesta un aparell eficient, ja estructurat.

Secretaries d'Economia, de Treball, de Serveis Socials que, si no han d'ésser un mite, exigeixen un pressupost considerable.

Premsa i propaganda. BUTLLETÍ. Las Noticias. Edicions U. G. T. Taller fotogràfic. Viatges. Secretaria a les iniciatives de la qual ningú no voldria haver de posar límit.

Organització. Important capítol que requereix encara atencions especials.

Solidaritat, que tan grans proporcions assolí durant el passat any. Ajut al front!

Afegim-hi encara despeses generals — correu, material d'oficines, nòmina, mobiliari, etc., i tindrem un resum senzill del volum pressupostari que han de cobrir els nostres Sindicats.

Volum tan considerable que arriba a semblar astronòmic als vells militants que a penes si comptaven per milers de pessetes els ingressos. Volum, però, que pot absorbir perfectament la nostra gran organització. Que absorbirà! ¿Qui ho dubta?

El problema és solament d'ordre, de regularitat en la cotització. A això voldríem centrar l'atenció dels nostres companys i a això es deu la circular darrera de la Secretaria Administrativa.

Les noves normes que, per acord del Secretariat, han de regir en el successiu les cotitzacions dels nostres Sindicats, obeeixen simplement a la necessitat d'ordenar la nostra administració. La irregularitat, explicable i tolerada fins ara, no podria ésser justificada en el successiu.

Hem celebrat el nostre III Congrés. Resten ací, per a orgull nostre i admiració aliena, les seves Resolucions. En la mesura en què aconseguim llur realització, es demostrarà la capacitat constructiva de la nostra Unió General. Les nostres Secretaries estan en plena activitat. Ha de facilitar-se'ls, sense gasiveria, tots els mitjans conduents a la major eficiència de llur treball. I per a això ha de funcionar amb regularitat perfecta, l'aparell administratiu.

Avui, amb més fonament que

ELS SINDICATS
I LA PROTECCIÓ A LA INFÀNCIA

El més elemental de tots els deures a complir per la societat, quan l'estructura orgànica d'aquesta respon als anhels de superació del progrés, és el de la protecció a la infància, en tots els aspectes de llur existència, fixa la mirada i el pensament en un demà feliç, com a fruit magnífic d'una generació forta, culta i emancipada de tots els prejudicis d'un passat incivil i tenebrós, saturat d'analfabetismes i d'injustícies.

Nens famèlics, mancats de cultura, heus ací la trista herència d'un passat oprobios i del que pretenen implantar novament aquesta trepa de traïdors i assassins aliats de Franco, Hitler i Mussoïni.

Molta tasca tenen a realitzar els Sindicats i deuen fer-la per imperatiu de llur missió històrica en tot el que fa referència a assistència i assegurances socials en un futur no llunyà, és a dir, quan el poder polític estigui en mans de la classe treballadora, en pro d'una obra tan meritòria a favor dels nens, que, per a vergonya de la humanitat civilitzada, i com a conseqüència d'una guerra criminal, sofreixen en la seva pròpia carn innocent els dolorosos efectes del sàdic feixisme internacional que envaeix les nostres terres.

Advertim a tots els Sindicats de la U. G. T. de Catalunya que a tal efecte ja funciona una benemèrita institució amb el nom d'Ajut Infantil de Reraguarda, a la qual institució vénen obligats, en benefici de la causa antifeixista, a prestar-hi el seu suport entusiasta, moral i materialment.

Perquè tots els nostres afiliats tinguin elements de judici i compreguin amb més claredat l'obra que tant en aquest com en altres aspectes poden realitzar a través de la solidaritat quan aquesta es practiqui amb veritable entusiasme, anem a reproduir uns petits detalls estadístics que tal volta tin-

mai, podem afirmar la vella màxima ugetista: «Sense una política severa de cotitzacions no hi ha organització possible».

ELISA URIZ
Secretari Administratiu

guin la virtut d'influir en l'ànim de molts companys per tal de treballar en pro d'aquesta institució de la infància.

Amb sols contribuir amb 10 cèntims setmanals per cada afiliat de la U. G. T. i fent el càlcul a base de 500,000 afiliats, tindríem els resultats següents:

500,000 x 0'40 pessetes = a 200,000 pessetes al mes.

200,000 x 12 pessetes = a 2.400,000 pessetes a l'any.

Amb aquesta suma podrien instal·lar-se 300 nens cada mes amb un total anual de 3,600 nens. D'acord amb els preus que actualment regeixen, la instal·lació per nen és calculada en terme mig, amb unes 250 pessetes. La instal·lació dels 3,600 nens importaria 900,000 pessetes. Tenint en compte les despeses d'adaptació de locals, com són aigua, gas, llum, etc., poden elevar-se les despeses de 3,600 nens a la suma de 1.000,000 pessetes.

Mesos	Pessetes	Nens	Pessetes per nen
1. ^r	18,000	300	2
2. ⁿ	36,000	600	2
3. ^r	54,000	900	2
4. ^t	72,000	1,200	2
5. ^e	90,000	1,500	2
6. ^o	108,000	1,800	2
7. ^e	126,000	2,100	2
8. ^e	144,000	2,400	2
9. ^e	162,000	2,700	2
10. ^e	180,000	3,000	2
11. ^e	198,000	3,300	2
12. ^e	216,000	3,600	2

Heus ací l'immens treball a realitzar a través d'una petita aportació com és la quota de 10 cèntims setmanals per cada un de nosaltres, mitjançant una administració honrada, nascuda al caliu dels nobles anhels de grandesa i superació en tots els aspectes de la vida, que és l'invencible potència espiritual de la nostra doctrina. Siguem dignes d'ella, no aportant 10 cèntims setmanals, sinó tot allò que els nostres mitjans econòmics ens permetin, amb el fi de seguir el camí ascendent del progrés i de la justícia que a còpia de llur sang generosa estant defensant els nostres germans que saben morir per la reconquesta de les llibertats ibèriques.

FULGENCI HERNÁNDEZ
Secretari de Serveis Socials

PROPAGANDA I CAPACITACIÓ

Caldrà insistir sovint, perquè és de vital interès per a la nostra Organització, que vol dir interès per a la classe treballadora en general, sobre la necessitat de propagar els acords del magne III Congrés, celebrat el mes de novembre passat. És innegable que d'aleshores ençà s'ha vingut fent una gran tasca encaminada a divulgar les resolucions del Congrés i, fins i tot, en molts llocs han arribat a concrecions pràctiques en la seva aplicació. Els que hem assistit com a representants del Secretariat als Plens Comarcals celebrats arreu de Catalunya, hem de manifestar veritable satisfacció pel treball incansable portat a terme per la majoria dels companys directius dels Comitès Comarcals i pel rendiment obtingut com a conseqüència d'aquests treballs. Amb tot, nosaltres tenim el criteri que cal accelerar, més encara, la ràpida aplicació dels esmentats acords, i ens fa l'efecte, francament, que la lentitud que hem notat en algun lloc, és deguda, en gran part, al desconeixement dels dictàmens aprovats, que són d'una amplitud i claredat extraordinària.

Es fa, doncs, indispensable no solament de celebrar Plens Comarcals, que aquests s'estan realitzant ja fa temps, ans bé la conveniència d'organitzar, amb voluntat d'èxit reunions d'activistes i militants, assemblees d'afiliats on l'ordre del dia sigui dedicat a l'estudi i aplicació d'aquells acords.

Un treball interessantíssim i positiu és l'organització de reunions de membres responsables de Juntes de Seccions i Subseccions, on a l'entorn dels dictàmens aprovats, informi un company directiu competent i d'on sortiran amb seguretat les directius que assenyalaran les solucions que més tard podran aplicar als llocs de treball els nostres delegats sindicals i tots els afiliats. Perseguint la divulgació i en compliment dels acords del Congrés, aquesta Secretaria s'ha preocupat de la publicació de les resolucions que ja han aparegut en el BUTLLETÍ DEL

COMITÈ DE CATALUNYA i que ha estat repartit a tots els sindicats, Federacions Comarcals i Federacions d'Indústria. Avui, podem anticipar que són a la impremta i a punt d'aparèixer uns fascicles amb els discursos més destacats pronunciats al Congrés i un llibre excel·lentment editat amb els acords de l'esmentat Congrés, amb una introducció del camarada Rafael Vidella, President de la U. G. T. a Catalunya, i un pròleg en el qual el company Miquel Ferrer, Secretari General de l'Organització, estudia la manera d'aplicar-los.

Es evident, doncs, la nostra preocupació en aquest aspecte importantíssim de la propaganda, i tenim el ferm propòsit d'intensificar-la en tots els ordres i particularment en allò que pugui significar capacitació dels nostres afiliats. Tal com exposàvem en començar aquest article, cal imprimir un ritme cada vegada més accentuat en l'aplicació del treball elaborat tan justament i d'una manera tan encertada en el gran comici de la U. G. T. a Catalunya.

Marxa ràpida i progressiva que

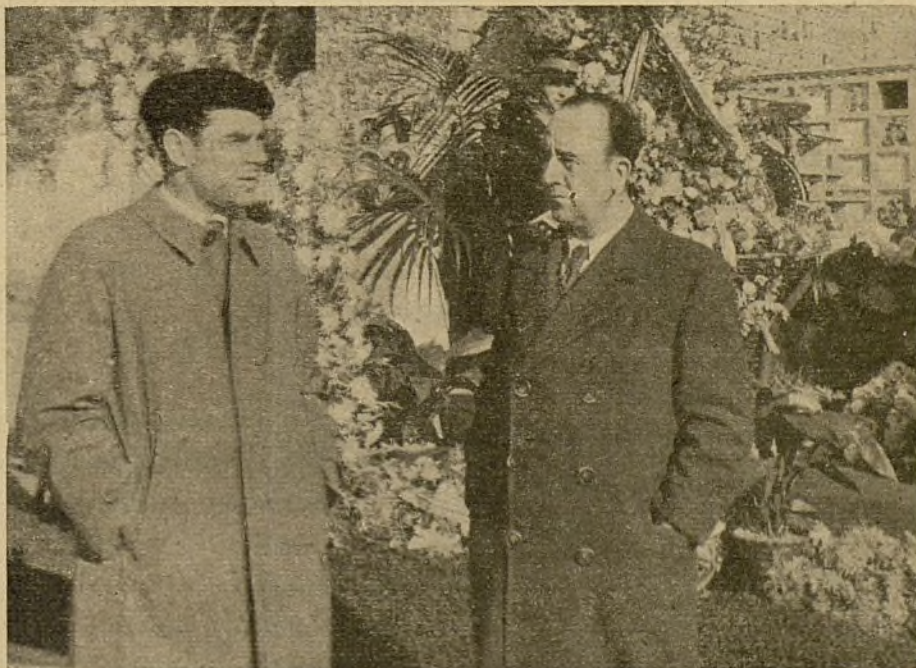
influenciarà sensiblement els factors fonamentals per vèncer el feixisme invasor; sentit de responsabilitat en els nostres actes com a prova palesa del prestigi que hem sabut adquirir a través de la nostra actuació; voluntat ferma i decidida en l'aplicació d'aquestes resolucions que interpreten el sentit polític, social i econòmic i les aspiracions de les grans masses treballadores i populars de Catalunya. I per damunt de tot, ganes de treballar, moltes ganes de treballar, sense separar del nostre pensament que aquests magnífics acords varen ésser aprovats pels Delegats que ostentaven la representació de grup de 600,000 afiliats de la nostra Central Sindical, amb la convicció que sabriem portar-los totalment a la pràctica en el termini de dos anys.

AGUSTÍ CID

Secretari de Propaganda i Premsa

LLEGIU I PROPAGUEU
LAS NOTICIAS

Portantveu del Comitè de
Catalunya de la U. G. T.

De dreta a esquerra, Miquel Ferrer i Agustí Cid, Secretari general i Secretari de la U.G.T a Propaganda i Premsa, dipositant una corona a la tomba de Francesc Macià en l'aniversari de la seva mort

L'ESCOLA DE MILITANTS SINDICALS DE LA U. G. T.

Complimentant un dels acords del nostre III Congrés, ha estat aprovat pel Comitè de Catalunya el projecte redactat pel Secretariat per a l'organització dels cursos de la nostra Escola de Militants Sindicals.

Hi haurà dos cursos: un de formació política i sindical i un altre de capacitació dedicat als companys que ocupen càrrecs en els Consells d'Empresa i Comitès Obrers de Control.

El primer curs que, de moment, es donarà a Barcelona-ciutat, Badalona i Hospitalet i després s'estendrà a altres indrets de Catalunya, constarà de quatre grans temes dividits en quatre lliçons cada un.

El primer tema serà dedicat a la política obrera i comprendrà els quatre punts següents:

- 1) Els acords del Comitè Nacional extraordinari i els del III Congrés de la U. G. T. a Catalunya;
- 2) La unitat sindical;
- 3) La política obrera;
- 4) Front Popular Antifeixista.

El segon tema serà dedicat a la història del moviment sindical i comprendrà els quatre punts següents:

- 1) Naixement del moviment sindical internacional;
- 2) El moviment sindical internacional anterior a la guerra europea;

3) El moviment obrer als pobles hispànics;

4) Reorganització internacional del proletariat i unitat sindical i política de la classe obrera.

El tercer tema serà dedicat a la nova missió dels Sindicats i comprendrà els quatre punts següents:

- 1) Les dues concepcions de l'acció sindical (l'anarquista i la marxista);
- 2) La realitat històrica actual;
- 3) La intervenció sindical en la vida econòmica;
- 4) Els Sindicats en la vida dels treballadors.

I el quart tema serà dedicat a la formació del nou militant sindical i comprendrà els quatre punts següents:

- 1) Condicions i activitats d'un bon militant sindical;
- 2) Deures dels responsables o dirigents sindicals;
- 3) Drets i deures dels treballadors organitzats;
- 4) Organització sindical.

El segon curs que s'organitzarà simultàniament a l'anterior anirà dedicat a l'estudi del Decret de Collectivitzacions i Control Obrer, als Consells Generals d'Indústria i a la Caixa de Crèdit Industrial i Comercial.

El programa d'aquest curs constarà d'un total de 13 lliçons:

- 7 per al primer tema,
- 3 per al segon i
- 3 per al tercer.

Aquests cursos començaran a primers del pròxim mes de març.

Per la premsa s'aniran donant detalls per a la inscripció, que haurà d'ésser a proposta de les Federacions Catalanes d'Indústria de la U. G. T. i d'acord amb el Secretariat.

NOTA DE LA SECRETARIA DE PROPAGANDA I PREMSA

Està pròxim a aparèixer un interessant fascicle del company Ruíz Ponseti titulat *Les empreses collectivitzades i el nou ordre econòmic*, com també un del company Joan Fronjosà sobre la *Missió dels treballadors i la dels Sindicats en la nova organització industrial*.

I estimant el gran interès que han de tenir per la classe treballadora les impressions recollides en el viatge a la U. R. S. S. pel nostre camarada Rafael Vidiella, tenim en preparació un llibre de l'esmentat company en el qual, entre altres coses, plasmarà la força creadora dels treballadors i els Sindicats de la Unió Soviètica.

Esperem que els nostres Sindicats, que en tot moment han demostrat interessar-se en l'estudi i comprensió dels problemes més vitals de la classe treballadora, trobaran en aquestes edicions l'orientació justa que marca el Secretariat de Catalunya en tots els problemes sindicals i que, portats per aquest interès, faran ben prompte les seves comandes per tal de poder ordenar la tramesa de les esmentades edicions a tots els nostres Sindicats.

T. E. E. C. - Ferlandina, 9 i 11 - BARCELONA

LLISTA DE LES FEDERACIONS D'INDÚSTRIA DE CATALUNYA U. G. T., PERTANYENTS A LES FEDERACIONS NACIONALS CORRESPONENTS

1. FEDERACIÓ DE TREBALLADORS D'AIGUA, GAS I ELECTRICITAT. Passeig de Pi i Margall, 3, 2.^a, 1.^a Telèfon 12026 Barcelona.	10. FEDERACIÓ REGIONAL DE LES INDÚSTRIES FABRIL, TÈXTIL I RAMS ANEXES. Via Durruti, 20, 2.^a, 1.^a Telèfon 22080. Barcelona.	de Pi i Margall, 3, 2.^a, 1.^a Telèfon 22010. Barcelona.
2. FEDERACIÓ CATALANA D'ARTS BLANQUES ALIMENTOSES. Plaça de Catalunya, 3. Tel. 25290. Barcelona.	11. FEDERACIÓ REGIONAL DE LA INDÚSTRIA DE L'EDIFICACIÓ DE CATALUNYA. Passeig de Pi i Margall, 3, 3.^r, 1.^a Telèfon 10115. Barcelona.	20. FEDERACIÓ DEL TRANSPORT, PESCA I INDÚSTRIES MARÍTIMES. Anselm Clavé, 31. Telèfon 14020. Barcelona.
3. FEDERACIÓ CATALANA DE TREBALLADORS DE BANCA, BORSA I ESTALVI. Rambla de Catalunya, 8, principal. Telèfon 20242. Barcelona.	12. FEDERACIÓ CATALANA DE LES INDÚSTRIES GRÀFIQUES I SIMILARS. Passeig de Pi i Margall, 7. Telèfon 22639. Barcelona.	21. SINDICAT REGIONAL DE PETROLIS. Passeig de Pi i Margall, 59. Telèfon 79575. Barcelona.
4. FEDERACIÓ DE FUNCIONARIS MUNICIPALS DE CATALUNYA. Passeig de Pi i Margall, 31. Telèfon 12729. Barcelona.	13. FEDERACIÓ DE SINDICATS DE LA INDÚSTRIA DE LA FUSTA. Passatge Mèndez Vigo, 4. Telèfon 23545. Barcelona.	22. ORGANITZACIÓ TELEFÒNICA OBRERA DE CATALUNYA. Gravina, 1. Telèfon 21606. Barcelona.
5. FEDERACIÓ REGIONAL D'OBREERS PAPERERS. Passeig de Pi i Margall, 3, 3.^r, 2.ª Barcelona.	14. SINDICATO NACIONAL FERROVIARIO, 9.ª ZONA. Montcada, 20. Telèfon 10959. Barcelona.	23. SINDICAT REGIONAL DE CORREUS. Lòpez Raimundo, 1. Telèfon 00000. Barcelona.
6. FEDERACIÓ DEL TRANSPORT TERRESTRE DE CATALUNYA. Passeig de Pi i Margall, 3, principal. Telèfon 21566. Barcelona.	15. FEDERACIÓ REGIONAL SIDERO-METALÚRGICA. Diputació, 275, 2.ª, 2.ª Telèfon 22934. Barcelona.	24. FEDERACIÓ REGIONAL D'OBREERS BOTERS. Plaça Roja, 4. Telèfon 00000. Reus.
7. FEDERACIÓ OBRERA DE SINDICATS DE LA INDÚSTRIA GASTRONÒMICA DE CATALUNYA. Rambla del Centre, 30. Telèfon 18679. Barcelona.	16. FEDERACIÓ CATALANA DE TREBALLADORS SANITARIS. Pau Iglésias, 1-3. Telèfon 16828. Barcelona.	25. FEDERACIÓ REGIONAL DE BARBERS I PERRUQUERS. Consell de Cent, 262. Telèfons 11427-28. Barcelona.
8. FEDERACIÓ CATALANA DE TREBALLADORS DE LA TERRA. Passeig de Pi i Margall, 3.^r, 2.ª Telèfons 16334-21667. Barcelona.	17. FEDERACIÓ REGIONAL DEL VESTIT I AGENÇAMENT. Lòpez Raimundo, 11. Telèfon 22107. Barcelona.	26. FEDERACIÓ DE FUNCIONARIS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA. Passeig de Pi i Margall, 58. Telèfon 80526. Barcelona.
9. FEDERACIÓ CATALANA DE TREBALLADORS DE L'ENSENYANÇA. Passeig de Pi i Margall, 52. Telèfon 16948. Barcelona.	18. FEDERACIÓ CATALANA D'INDÚSTRIES QUÍMIQUES. Passeig de Pi i Margall, 3, 3.^r, 1.^a Telèfon 14485. Barcelona.	27. G. E. P. C. I. Ferrer i Guàrdia, 11. Telèfon 20186. Barcelona.
	19. FEDERACIÓ CATALANA DE LA INDÚSTRIA DE LA PELL. Passeig	EN TRÀMIT DE CONSTITUCIÓ
		28. FEDERACIÓ REGIONAL DE LA INDÚSTRIA D'ESPECTACLES PÚBLICS. Passeig de Pi i Margall, 3, 2.ª, 1.ª. Telèfon 00000. Barcelona.
		29. FEDERACIÓ CATALANA DE TREBALLADORS MERCANTILS.

EDICIONS U. G. T.

Per a comandes dirigiu-vos a:
SECRETARIA DE PROPAGAN-
DA I PREMSA DE LA U. G. T.

Passaig de Pi i Margall, número 3, 1.ª, 1.ª - Telèfon número 25281 - Barcelona

ACABA DE POSAR A LA VENDA
LES SEGÜENTS PUBLICACIONS:

*La missió dels treballadors i la dels Sin-
dicats en la nova organització industrial*

Per JOAN FRONJOSÀ, del Consell d'Economia de Catalunya

*Les empreses
col·lectivitzades i el nou ordre econòmic*

Per ESTANISLAU RUÍZ i PONSETÍ, Sots-secretari d'Economia

*Les resolucions
del Ple extraordinari del Comitè Nacional
de la U. G. T. Octubre del 1937.*

Amb un estudi del camarada MIQUEL FERRER, Secretari General
de l'Organització a Catalunya.

Els interessantíssims discursos pronunciats en
el III Congrés de la U. G. T. pels companys:

Antoni Mije, Ramon Lamonedà, José Rodríguez-
Vega, Josep del Barrio i Joan Comorera

I un llibre magníficament editat (edició en català i castellà) dels

ACORDS DEL III CONGRÉS DE LA U. G. T. A CATALUNYA

amb un pròleg de Rafael Vidiella, President de la U. G. T. a Catalunya, i un estudi per a
la seva aplicació de Miquel Ferrer, Secretari General.

TREBALLADORS: ADQUIRIU-LOS!!